

- - Så smider jeg underdrengene, og et kort øjeblik står jeg med ryggen til resten af omklædningsrummet, mens jeg er ved at skide af skræk i de badebukser, jeg ikke har på.
- Avisens udsendte har været til naturist-svømmeaften på Nordfyn

Det nøgne fællesskab

- Nudister er tabere! Og det er altid dem med de grimme kroppe, skriver min veninde til mig i en sms, da jeg fortæller hende, at jeg overvejer at skrive en reportage fra nogen-svømning i Otterup.

- De er ikke nudister, men *naturister*, retter jeg hende.

- Ja ja, whatever.

- I øvrigt, fortsætter hun i en ny besked; jeg er sikker på, at der er mange af de kvindelige nudister, der gerne vil tale til din ”mikrofon” ;-).

Det handler ikke om sex

Jeg havde nogle dage tidligere skrevet en foramtale af nogensvømmeaftenen med nogenlunde den pointe. Det handler ikke om sex. Det var i hvert fald arrangorens udtrykkelige pointe, og jeg nævnte den så mange gange i artiklen, at chefredaktøren dagen efter måtte pointere for mig, at avisens læsere jo ikke er evnesvage, og at jeg derfor ikke behøvede at gentage mig selv.

Men det var åbenbart meget vigtigt for mig at slå den pointe fast. Formentlig fordi jeg allerede på det tidspunkt vidste, at jeg ville tage derud og hoppe nøgne i baljen for at skrive en artikel om det.

Og derfor måtte det ikke handle om sex. Nøgen i en svømmehal med ligeså nøgne kvinder overalt. Det måtte på ingen måder kunne opfattes seksuelt af hverken mig, min hjerne eller i særdeleshed en bestemt af mine legemsdele, tænkte jeg.

Klokken er tyve minutter over syv om aftenen, og jeg parkerer foran Gudskov Svømmehal, slukker musikken og sidder et øjeblik og sunder mig, inden jeg går ind i hallen.

Indenfor i den lille café møder jeg arrangøren Carsten Pedersen, der står og brygger kaffe og putter chokoladekage på et fad, mens han sælger billetter. Rundt omkring i lokalet sidder cirka 30 mennesker i alle aldersgrupper. Der er flest midaldrende, men også et par i tyverne og nogle piger på 12-13 år, der er her sammen med deres forældre. Der er en klar overvægt af mænd.

Efter et par minutter annoncerer Carsten, at alle de normale badeгæster er væk, så nu kan vi godt gå ind i omklædningsrummet. I dag bruger vi kvinderne.

Alle rejser sig op og går over mod omklædningen. Jeg følger tøvende efter.

Ingen revolution

Der er omkring 1000 medlemmer af foreningen Danske Naturister, men der er langt flere, der dyrker nogenheden uden at være medlem.

Selv om naturisme og nudisme ifølge ordbogen er det samme, så deler man ikke den opfattelse i naturistkredse. Her er nudister en betegnelse for mennesker, der gerne vil være nøgne altid, også i biografen, eller når de køber ind.

Naturisterne derimod vil bare gerne være nøgne, når det passer sig, og uden

at det støder andre mennesker. Målet er ikke en nogen revolution. Man vil bare gerne nyde at være nøgne i fred og ro.

I omklædningen er der nøgne kroppe over det hele. Nogle af dem er voldsomt solbrændte, andre blege. Nogle tykke, andre runde, fede, magre, trætte, unge og gamle. Der er nogle, hvor huden hænger slapt ned i folder fra brystet og balderne. Andre hvor den er spilet stramt ud over plader af kraftige muskler. Der er hår,

fedt, brusk, sener, bryster, balder og penis overalt i et stort sammensurium. Jeg prøver at holde balancen, men det er overvældende at se så mange nøgne mennesker af begge køn på én gang.

Jeg tager langsomt tøjet af og putter det ned i en plasticpose, mens jeg skæver til den runde midaldrende kvinde, der står ved siden af mig. Hendes enorme bryster falder forover og hænger og dingler ud i luften, mens hun bukker sig ned for at

” Målet er ikke en nogen-revolution. Man vil bare gerne nyde at være nøgne i fred og ro.

Fra artiklen

His naturisterne er der plads til alle, uanset køn, form og alder. Det er journalisten med blok i hånd og kaffekoppen strategisk placeret.

tage sin sidste beklædning af. Så griber hun et håndklæde og styrer målrettet mod brusebadet.

Jeg tager min telefon og skriver en hurtig besked til min veninde: Det er godt nok syret det her.

Så smider jeg underdrengene, og et kort øjeblik står jeg med ryggen til resten af omklædningsrummet, mens jeg er ved at skide af skræk i de badebukser, jeg ikke har på. Jeg tager mit håndklæde,

finder en bruser og går hen til døren ind til svømmehallen.

Ingen hanky panky

Stine Frederiksen er sociolog. Hun har forsket i naturismen i Danmark og skrevet en bog om emnet.

- Der er en bunke fordomme om naturisme. Nogle tror, at det handler om at dyrke sex, eller at det er for ekshibitionister, der er vilde med at udstille sig

Naturisme på Fyn

Danske Naturister har ikke en lokalforening på Fyn, men foreningen oplyser, at der er flere velegnede badestrande til naturisme rundt omkring på øen, blandt andet Thurø Rev nær Svendborg og Fyns Badestrand ved Nyborg. Derudover er der både naturistcamping i Middelfart og Faaborg

Fredag den 27. marts kl. 19.30 er der igen nogen-svømning i Gudskov på Nordfyn. Kontakt Carsten Pedersen på 64822723. Pris 35 kr. for medlemmer af DN og 50 kr. for ikke-medlemmer

Yderligere oplysninger om naturisme i Danmark kan findes på www.naturister.dk

Sauna og boblebad er en sikker vinder, og der er altid plads til en nøgen krop til.

» selv, forklarer hun, da jeg dagen efter ringer til hende for at blive klogere på, hvad det er, jeg har været vidne til.

- Hvis man dukker op til et naturisme-arrangement, fordi man tror, man kan få lidt hanky panky i krogene, bliver man helt sikkert skuffet.
- Folk, der kommer for at lure eller for at vise sig frem, bliver vist bort. Der er meget strikse regler i naturist-miljøet om, at man ikke må sende blikke, flirte eller på anden måde gøre ting, der kan opfattes seksuelt, forklarer Stine Frederiksen.

Ingen kigger

Jeg træder ind i svømmehallen med mit håndklæde, som jeg et øjeblik dækker mig bag, inden jeg lægger det fra mig på en stol.

I bassinet plasker der nøgne folk rundt. De unge leger med bolde, som de kaster efter hinanden, og de gamle svømmer. Nogle på maven så de bare numser dukker op for hvert nyt tag, og andre på ryggen med bryster eller tisse-mænd, der stikker op over vandet.

For enden af svømmehallen sidder en gruppe på fem ved et af de blå kaffeborde og spiser peanuts og chokoladekage, mens de snakker og griner.

Jeg hopper i vandet og svømmer et par baner. Det er egentlig en meget behagelig fornemmelse. Ingen badebukser der strammer.

Jeg stiller mig i den lave ende af bassinet og kigger rundt i svømmehallen. Der er ingen, der kigger tilbage. Mange snakker sammen, men ikke en eneste ser ud til at være spor interesseret i hverken min eller andres kroppe. Svømmehallens fugtige luft er øjensynligt komplet drænet for kropslige idealer. Morgensens armbevægelser var totalt overflødige. Jeg kunne gå rundt med en stomipose, uden at folk ville lægge mærke til det.

Accept af kroppen

Ifølge Stine Frederiksen findes der flere typer naturister. Nogle er det, fordi de er nysgerrige og for at undersøge deres grænser. Andre fordi de synes, menneskekroppen er flottest uden tøj på. For nogle handler det om det sociale samvær, og så er der nogle, der er naturister, fordi det hjælper på deres selvværd.

Betina Fals hører til den sidste type. Hun er kommet til Gudskov hele vejen fra Jylland sammen med sin mand. I mine øjne har hun en meget normal kvindekrop, men det tog hende lang tid selv at

komme til den samme konklusion.

- Da jeg mødte min mand, var jeg meget blufærdig. Som lille blev jeg drillet meget, fordi jeg var utrolig tynd, og det har forfulgt mig lige siden. Jeg har haft et forfærdeligt forhold til min krop. Tøjet kunne ikke blive stort nok, og jeg kunne slet ikke forestille mig at være nogen foran andre mennesker. Langsomt fik min mand mig med til forskellige arrangementer, og det lærte mig at acceptere min krop. I dag har jeg det rigtig godt med den. Naturismen har lært mig, at alle kroppe er flotte, som de er.

Blufærdig med tøj på

Johnny Hansen har taget turen fra Esbjerg, hvor han er lokalformand for Naturistforeningen. Han mener, at nøgenhed skaber et helt særligt forhold mellem mennesker.

- Man fokuserer ikke på kroppen, når man er nøgen. I stedet kan man koncentrere sig om mennesket, fordi de sociale koder forsvinder med tøjet. Det er lidt et paradoks, men den nøgne krop er ikke interessant som sådan. Det er først, når noget af den er skjult, at den bliver spændende.

Camilla Søndberg, en yngre kvinde der har været naturist i adskillige år, er enig. Vi ligger i svømmehallens boblebad sammen med fire andre, mens hun fortæller om den frihed, det giver hende at være helt nøgen. Af samme grund er hun aldrig toplos, eller går med bikini.

- Enten er jeg nøgen, eller også har jeg tøj på. Hvis det kun er noget af kroppen, der er tildækket, bliver jeg blufærdig. En bikini udstiller alle uperfekthederne. Sådan har jeg det ikke, når jeg er nøgen, forklarer hun.

Omvendt syndefaldsmyte

Omkring kaffebordene går snakken lystigt. Der bliver både talt om naturisme, om kommende arrangementer og om nøgen-ferier i udlandet. Men der bliver også talt om alt muligt andet.

Alle lader til at være enige om, at man taler mere åbent sammen, når man ikke har tøj på.

Mens jeg sidder og lytter til deres samtaler, tænker jeg, at der er noget omvendt syndefaldsmyte over fænomenet. Det er som om, naturisterne gerne vil tilbage til tiden for Adam og Eva spiste af æblet og fandt ud af, at de var nøgne. Dengang hvor mennesket stadig var uskyldigt og rent, og samfundet endnu ikke havde delt folk i rige/smukke, tykke/tynde, grimme/pæne, sexede/usexede. Ifølge

For mange naturister er fællesskabet omkring en god kop kaffe og en hyggelig snak mindst lige så vigtigt som det at være nøgen.

naturisterne er der plads til alle hos dem, og påstanden er, at man slet ikke lægger mærke til, hvordan folk ser ud.

- Men det er lidt noget hykleri, forklarer Stine Frederiksen.

- Naturister er jo også mennesker, og de kan heller ikke lade være med at lægge mærke til, hvordan folk ser ud. Det ligger i vores instinkter, blandt andet fordi vi er seksuelle væsner. Så selvfølgelig tænker de over, om folk er smukke eller ej. Når de påstår, at de ikke gør, er det kun for ikke at skræmme nogen væk. De kigger selvfølgelig, men de er der ikke for at lure, og de taler aldrig om kroppenes udseende.

- Så på den måde tror jeg, det er rigtig nok, at der er plads til alle. Der er mange

” Alle lader til at være enige om, at man taler mere åbent sammen, når man ikke har tøj på.

Fra artiklen

mennesker med kropslige komplekser eller lavt selvværd, der dyrker naturisme, kommer de her føler sig anerkendte for at være dem, de er, forklarer hun.

- Jeg ved ikke med de andre, men som vi sidder der om kaffebordet, kan jeg ikke lade være med at tænke på, om folks kroppe er smukke eller ej. Og alligevel er der intet seksuelt i min vurdering. Den er der bare, men uden bagtanker.

Nervositeten fra omklædningsrummet er fuldstændig forsvundet. Jeg føler mig meget afslappet.

Opgeer med pornificeringen

Og så er klokken pludselig blevet 22.

En del folk er allerede forsvundet, og dem, der er tilbage, pakker stole sam-

men og gør klar til at tage hjem.

- Jeg siger farvel og går ud i omklædningsrummet. Her møder jeg en ældre herre, der er i gang med at få det sidste tøj på. Han vil gerne vide, om jeg kunne finde på at komme igen.

- Det kan jeg ikke rigtig svare på. Jeg er rimelig sikker på, at jeg aldrig ville være kommet, hvis det ikke var for at skrive om det, men nu hvor jeg har været her, kan jeg godt se fidusen. Der er mange mennesker, der er trætte af det herskende kropsideal, og jeg kan godt forstå, at man gerne vil have fred for det.

- For nogle år siden boede jeg i en kortere periode på en ø i Titicaca-søen i Peru, hvor folk lever, som de gjorde for femhundrede år siden. Det var befriende

at slippe for, hvad feministerne kalder ”pornificeringen af det offentlige rum”. Her var der ingen reklamer med afklædte kvinder, ingen tv, intet internet. Kun lavstammede peruvianere i store ponchos med små hatte på sned. Ikke meget sex i det, og det var fedt – i en periode.

- For omvendt kan jeg godt lide alt det ”unaturlige” og ”kunstige”, der er i vores kultur – også når det kommer til den måde, vi pakker os selv ind på. Syndefaldet er måske nok ifølge myten en tragisk begivenhed, men i den virkelige verden er det der, vores kultur begynder, og kultur er fantastisk, netop i al dens ”unaturalighed”.

- Alligevel må jeg indrømme, at jeg har en meget behagelig ro i kroppen, da jeg

kører hjem fra svømmehallen. Om det skyldes den afslappede og useksualiserede nøgenhed, eller det bare er fordi, jeg har overvundet mig selv, tør jeg ikke sige. Det kræver nok, at jeg lige prøver det en gang til...

Blev du liderlig?

- Hvordan var det så, spørger min veninde dagen efter. Var det grimme kroppe? Blev du liderlig? Dyrkede I sex i saunaen bagefter?

- Meget normale kroppe, svarer jeg. Var ikke i nærheden af at blive liderlig. Totalt afmystificeret. Det har intet med sex at gøre.

- Hmm ... øv! Jamen, hvad er dealen så?

” Enten er jeg nøgen, eller også har jeg tøj på. Hvis det kun er noget af kroppen, der er tildækket, bliver jeg blufærdig.

Camilla Søndberg.

- For dem er det friheden i det. Den fysiske, men også den mentale. At man er uden for det daglige sociale spil, når man er nøgen, og at man derfor bare kan slappe af og være sig selv.

- Ha ha, skriver hun og tilføjer: Det er præcis det samme, de siger i swingerklubberne.

Af Jon Clausen
Foto: Morten Groth Schärfe
joel@fyens.dk